

Pterocarya fraxinifolia skrzydłorzech jesionolistny

Pterocarya fraxinifolia (skrzydłorzech kaukaski) to drzewo liściaste z rodziny orzechowatych (*Juglandaceae*) i tak zwane drzewo reliktowe. Występuje w górskich lasach Kaukazu, Armenii i północnego Iranu, zwłaszcza na wilgotnych glebach i w korytach rzek, wraz z *Alnus glutinosa*, *Diospyros Lotus* i *Zelkova carpinifolia*. Został wprowadzony do Francji przez francuskiego botanika André Michaux w 1782 roku, gdzie został posadzony w Trianon w pobliżu Wersalu i Jardin des Plantes w Paryżu. Skrzydłorzech kaukaski często rośnie wielopniowo lub ma krótki pień i jest nisko rozgałęziony grubymi gałęziami bocznymi z gęstą koroną. Jest to imponujące drzewo z okrągłą koroną o wysokości od 20 do 30 metrów, dorastające do mniej więcej takiej samej szerokości.

Skrzydłorzech kaukaski tworzy efektowne żółtozielone naszyjniki, czasami o długości pół metra, które zwisają z drzewa jak sznury perł z żółtozielonych okrągłych owoców z dwoma skrzydełkami (stąd nazwa skrzydłorzech). Pojawiają się po eleganckich żółtozielonych kotkach, które nie rzucają się w oczy. Naukowa nazwa gatunku *fraxinifolia* odnosi się do dużego, nieparzysto pierzastego liścia, który przypomina liść jesionu (*Fraxinus*). Wiosną liście są świeżo zielone, latem zmieniają kolor na ciemnozielony, a jesienią przebarwiają się na piękny, ciepły żółty kolor. Kora starszych drzew jest ciemnoszara i głęboko bruzdowana. Na pniu i gałęziach *Pterocarya fraxinifolia* wraz z wiekiem pojawiają się paski korka.

Skrzydłorzech kaukaski to zdrowe, imponujące i dekoracyjne drzewo parkowe i alejowe, które może rosnąć niezwykle szybko po ukorzenieniu i wytwarza wiele korzeni. Ze względu na swoje rozmiary nadaje się szczególnie jako samotne drzewo ozdobne lub przeznaczone do wspinania się w dużych ogrodach i parkach. Toleruje wysoki poziom wody i jest odporne na zanieczyszczenie powietrza i środowisko miejskie. *Pterocarya fraxinifolia* preferuje bogate w składniki odżywcze, wilgotne i mineralne gleby, ale toleruje wiele rodzajów gleb i poziomów pH, jeśli system korzeniowy jest zdrowy.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa wielopniowe, drzewa do wspinaczki, drzewa dające cień

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: aleja, park, duży ogród, cmentarz, wadi (odwadnianie poprzez drenaż i infiltrację) | **Chodnik:** brak | **Koncept nasadzeń:** Zwarte nasadzenia

CECHY

Kształt korony: szerokojajowata | **Struktura korony:** zwarta | **Wysokość:** 12 - 15 m | **Szerokość:** 14 - 20 m | **Strefa mrozoodporności:** 5A - 8B

WYMAGANIA

Wiatr: odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, gleba torfiasta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** wilgotna, mokra | **Stanowisko:** słoneczne | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny, zasadowy | **Ekstremalne warunki:** znosi krótkie podtopienia

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: baze | **Kolor kwiatów:** zielony | **Termin kwitnienia:** kwiecień - maj | **Kolor liści:** zielony | **Liście:** opadające zimą, duże, pierzaste | **Kolor jesienią:** żółty | **Owoce:** efektowne, skrzydlate, duże, kotki | **Kolor owoców:** brązowozielony | **Kolor kory:** szary | **Kora:** bruzdowana | **Kolor pędów:** brązowozielony | **Pędy:** nagie